

Slaget vid Waterloo

jag har saknat dig

varför

är du inte här

om våren och dina steg över gruset

du satt så lätt i fören

och

med gasen på max nästan flög vi

över vågorna

men du var inte verklig

inte heller var sunbustern min egen

vi var inte ens där

men jag saknar dig så

jag saknar dig saknar dig saknar dig så

och när du sade

att jag

var det bästa som nånsin hänt dig

och månen rodnade

då log hon nog i mjugg

medan hon skylde oss med ett lätt dis

just den augustikvällen

på stranden och rosévinet som rann ut

och året var samma

som

det avgörande slaget vid Waterloo

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Goraxy 89 Orion med Poeter.se id #48553 innehar upphovsrätten